

עמודי ההנהגה העליונה מאחדים את ההיכל שהוא ת"ת דו"א עם המלכות דאצילות

אֵלֶיךָ אֲרַבַּע סְמוּכִין אלו הארבעה עמודים הסומכים את המרכבה והם עמודי ההנהגה העליונה, **כַּיְיָמִין לְסֻלְקָא וּלְאַתְאֲחָדָא הַאי הֵיכְלָא** עומדים לעלות ולאחד את ההיכל הזה שהוא תפארת דו"א דאצילות עם המלכות דאצילות שירדה לשם **לְעֵילָא בְּאַתְרֵי דְאַקְרֵי שְׁמַיִם** למעלה עם המקום הנקרא שמים שהוא תפארת דאצילות, **לְאַתְחָבְרָא נְשִׁיקִין אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ בְּחָדָא** כדי לחבר ולייחד את זו"ן יחד בסוד יחוד הנשיקין.

היסודות התחתונים יצאו מד' המלאכים בסוד ארמ"ע

תַּחֲתֵי אֵלֶיךָ תחת אלו הד' מלאכי ארגמ"ן, **כַּמָּה דְרַגְיִין לְדְרַגְיִין** יש כמה מחנות מדריגות מתחת למדריגות, **כְּלָהוּ נַפְקֵי מִנֵּייהוּ** וכולם יצאו מאלו הד' מלאכים, **מֵאֵלֶיךָ יְסוּדֵיךָ תִּתְּאִין** שהם אלו הנקראים יסודות התחתונים, **מִנֵּייהוּ מְסֻטְרָא דְמִיָּא** יש מהם היוצאים מצד המים שהם בחינת מיכאל שבחסד, **וּמִנֵּייהוּ מְסֻטְרָא דְאִשָּׁא** ויש מהם היוצאים מצד האש שהם בחינת גבריאל שבגבורה, **וּמִנֵּייהוּ מְסֻטְרָא דְרוּחָא** ויש מהם היוצאים מצד הרוח שהם ממלאך רפאל שבתפארת, **וּמִנֵּייהוּ מְסֻטְרָא דְעַפְרָא** ויש מהם היוצאים מצד העפר שהם בחינת אוריאל שבמלכות (ולפעמים הוא להיפך שרפאל

הוא מצד העפר ואוריאל מצד הרוח וכנ"ל. אור יקר).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ארבעה תנאים כנגד ארבעה יסודות אלישע יסוד האש, רבי עקיבא יסוד המים,
בן זומא יסוד הרוח, ובן עזאי יסוד העפר

פְּגוּוֹנָא דָּא כדוגמת ארבעה מלאכים שלמדנו כאן שהם ארבעת היסודות **תְּנִינִין**
אַרְבַּעַה נְכֻנסוּ לְפִרְדָּם שנינו גם על ארבעה תנאים רבי עקיבא

אלישע בן עזאי ובן זומא שנכנסו לפרדס שהוא ההיכלות שבעולם היצירה, **וְכִלְהוּ**
אֶתְבְּרִירוּ לְדוּכְתָא דָּא וכולם ביררו להם לחלקם את המקום הזה שהוא

ההיכל השישי, **לְאֵלִין אַרְבַּע יְסוּדֵי** ולהגיע לאותם ארבעה יסודות שהם
ארבעה שרשי ההנהגה. **וְכֹל חָד וְחָד אֶתְקַשֶּׁר בְּדוּכְתֵיהּ** וכל אחד

ואחד מהם נקשר בשרשו דהיינו המקום ששם הוא שורש נשמתו, **דָּא בְּסִטְרָא**
דְּאִשָּׁא אלישע נקשר ביסוד האש, **וְדָא בְּסִטְרָא דְּמִיָּא** רבי עקיבא נקשר

ביסוד המים, **וְדָא בְּסִטְרָא דְּרוּחָא** בן זומא ביסוד הרוח, **וְדָא בְּסִטְרָא**
דְּעַפְרָא ובן עזאי נקשר ביסוד העפר. **וְכִלְהוּ אֶטְבְּעוּ בִּיסוּדָא דִּילֵיהּ**

כְּמַה דְּאֶעְלוּ וכולם טבעו בחקירתם כל אחד ביסוד שלו כמו שנכנס בו. **בַּר**
חַהוּא שְׁלִימָא חֲסִידָא חוץ מהחסיד השלם רבי עקיבא, **דְּאֶתִיָּא**

בְּסִטְרָא דִּימִינָא וְאֶתְדַבֵּק בִּימִינָא שעלה בצד הימין ונדבק בהיכל
האהבה שבימין כי הימין הוא מקום שאין בו אחיזת הסטרא אחרא, **וְסֻלִיק לְעֵילָא**

עד שעלה למעלה בחסד שבאצילות.

סוד מיתת רבי עקיבא בהיכל האהבה במילת ואהבת

וְכַד מָטָא לְהַאי אֶתְרֵי דְאַקְרִי הֵיכַל אַהֲבָה וכאשר הגיע למקום

הזה שהוא היכל האהבה שבבריאה, **אֶתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּרַעוּ דְלִבָּא**

נדבק בו ברצון וכוונת הלב כמו שצריך בהיכל זה אהבה שלימה ורצון הלב בסוד יחוד

קריאת שמע שהוא בהיכל זה. **אָמַר רַבִּי עַקִּיבָא, הָאִי הֵיכַלָּא** זה ההיכל

שבבריאה **עָרִיכָא אִיהוּ לְדַבְּקָא לֵיהּ, בְּהֵיכַלָּא דְלַעֲיָלָא** צריך

הוא להעלותו ולדבק אותו בהיכל שלמעלה באצילות, **בְּאַהֲבָה רַבָּה** שהוא החסד

שבאצילות הנקרא אהבה רבה. **כְּדִין אֲשֶׁתְּלִים בְּרָזָא דְמְהִימְנוּתָא**

ואז נשלם בסוד האמונה כלומר שגרם יחוד זו"ן דאצילות, **וְאִיהוּ סָלִיק**

וְאֲשֶׁלִּים אַהֲבָה זֹוטָא בְּאַהֲבָה רַבָּא, כְּדָקָא חַזִּי [13] והוא

אור הרשב"י

עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא.

וכתב בגליוני הש"ס וז"ל: עי' שו"ת מהר"ם בר ברוך החדשות (סי' תקי"ז) וז"ל: וכן אמר מהר"ם מאחר שנמר אדם בדעתו למסור נפשו על קידוש השם מכאן ואילך כל מיתה שעושים לו אינו מרגיש כלל וראיה מן המסורה, הכוני ב' במסורה, הכוני בל חליתי, ואידך הכוני פצעוני, כלומר כשהכוני ופצעוני לא היה לי כאב, וזהו הכוני בל חליתי (לא הרגשתי כעניין לא חלי ולא מרגיש) כו' ע"ש בארוכה, ואולם כאן משמע שהיה ר"ע מרגיש ביסורין וכן מפורש בירושלמי כאן דאמר ר"ע לא חרש אנא ולא מבעט ביסורין אנא כו' ע"ש. וי"ל דר"ע בנוהל

[13] בגמרא ברכות סא: בשעה שהוציאו את

רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא זו תורה זו שכרה ממתים ידך ה' ממתים וגו' אמר להם חלקם בחיים יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי

עלה והשלים את החסד שבבריאה הנקרא אהבה קטנה שהוא מצד המלכות הנקראת

אור הרשב"י

היטב. ובוה הביאור מיושבת קושית הצ"ח
בברכות (כאן) שהקשה דמה שאלו
התלמידים את ר"ע: רבינו עד כאן. וכי רצה
שה"ו לא ימסור נפשו על קדוש ה'. אך להנ"ל
א"ש, שרצו דיצא ידי חובת קדוש ה' ע"י ק"ש
וכנ"ל כיון שהיה זה בעת ק"ש וכנ"ל ודו"ק
היטב.

וע"י בירושלמי (פ"ט דברכות ה"ה) דאיתא
המעשה הנ"ל באופן שונה קצת ומשמע שהיה
או רק זמן ק"ש אך לא קרא או ר"ע ק"ש
(ודלא כרש"י הנ"ל) והובאו דברי הירושלמי
בתוס' סוטה (לא ע"א ד"ה גדול וכו') ע"ש.
ובחז"ל איתא (והובא באדרת אליהו) וז"ל:
ובכל נפשך, כמ"ש כי עליך הורגנו כל היום
וגו'. ר"ש בן מנסיא אומר, וכי אפשר ליהרג
בכל יום אלא זו מילה, שמעון בן עזאי אומר,
ובכל נפשך, אהבהו עד מיצוי הנפש ע"כ.
והנה לפי"ד החדושי הרי"ם הנ"ל אפשר
ליהרג בכל יום ג"כ ע"י אמירת ק"ש במסירות
נפש וכנ"ל ודו"ק.

ובשו"ת זכר יהוסף (או"ח סי' סט) ביאר דברי
חז"ל (ברכות טז ע"ב) שדרשו עה"פ: כן
אברכך בחיי זו ק"ש. עפ"י הגמ' הנ"ל דק"ש
קשור לחי הנפש של האדם ע"ש היטב. ובספר
קרני ראם (להגרא"מ רבינוביץ – עמ' קסא)
ביאר דר"ל אפי' נטל מהאדם את הרצונות
והכוחות שלו, (נפשך – לשון רצון כמש"ב:
אם יש את נפשכם) ע"כ.

והנה ברמב"ן (דברים ו, ה) כתב דבכל נפשך

קדשתו ומדריגתו רצה ביותר בהרגש
היסורי מבהמנע ההרגש, כי אדרבה רצה
לסבול גם יסורין עבור חיבת קדושת שמו
ית', וע"כ לא ניטל ממנו ההרגש כי הוא
בעצמו לא רצה בכך רק אדרבה רצה בהרגש
ע"כ.

ובספר דף על הדף הביא מה דאיתא בספר
רמזי אש על תנא דבי אליהו (פרק ל אות יד)
בשם החדושי הרי"ם זצ"ל שאמר, שצריך
האדם להכין את עצמו למסור נפשו על
קידוש ה'. כמו שאמרו ר"ע כל ימי וכו' מתי
יבוא לידי ואקיימנו וכו' ע"כ.

עוד איתא ברמתים צופים על תנא דבי אליהו
(זוטא פרק כ אות לה) בשם החדושי הרי"ם
זצ"ל שאמר דכשאדם מוסר נפשו בק"ש,
נחשב כאילו היה מעשה בפועל ממש וכו'
ע"ש. וי"ל דב' הדברים הכוונה בהם שווה,
דכוונת החדושי הרי"ם במאמר הראשון היא
ג"כ כמאמר השני שיקרא ק"ש באופן כזה
שיהיה כמסירות נפש וזה הכנה למסירות
נפש ממש על קידוש ה'.

וביאר דזה י"ל גם היה כוונת התלמידים
שאמרו לר"ע: עד כאן, ור"ל, כיון שקורא בעת
ק"ש וכדברי רש"י הנ"ל, א"כ יכול למסור
נפשו על קדוש ה' ע"י אמירת ק"ש וכנ"ל וא"כ
מדוע צריך לההרג ממש, וע"ז ענה להם דמ"מ
רוצה כל ימיו לקיים בפועל ענין זה ולא רק
ע"י אמירת ק"ש שנחשבת כמו מסירות נפש
אך לא מסירות נפש בפועל ממש ודו"ק